

U-jazdowski

2017

{Bank Pekao Project Room}

10/08-10/09/2017

Marta Hryniuk
Cold Body Shining

{Bank Pekao Project Room}

Projekt wspiera młodych artystów, nominowanych przez kuratorów sztuki, dyrektorów i kierowników instytucji artystycznych, wykładowców akademii sztuk pięknych z całej Polski. Od 2012 roku Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski zrealizowało wraz z Bankiem Pekao SA ponad 50 wystaw. W 2017 roku projekt koordynuje Kamil Kuskowski.

Project supporting young artists who have been nominated by curators, directors and managers of art institutions, as well as lecturers from fine arts academies in Poland. Since 2012, the Ujazdowski Castle Centre for Contemporary Art, together with Bank Pekao SA, has implemented more than 50 exhibitions. In 2017 the project is coordinated by Kamil Kuskowski.

Wystawy [Exhibitions]

zakończono [finished]

10/08–10/09/2017

12/01–12/02/2017

Małgorzata
Michałowska

16/02–19/03/2017

Mateusz Kula

23/03–23/04/2017

Cezary Poniąkowski

27/04–28/05/2017

Anna Orłowska

01/06–03/07/2017

Bracia

06/07–06/08/2017

Stachu Szumski

następne [next]

14/09–15/10/2017

Natalia
Janus-Malewska

19/10–19/11/2017

Kamil Kukła

23/11–26/12/2017

Zuzanna Czebatul

Wstęp na
wystawy jest
bezpłatny

Admission
is free to the
exhibitions

Koordinacja komunikacji
[Communications coordination]
Arletta Wojtala

Projekt graficzny
[Graphic design]
Karolina Pietrzyk

Projekt typograficzny
[Typographic design]
Bersz/Misiak

Marta Hryniuk *Cold Body Shining*

Kuratorka
[Curator]
Aurelia Nowak

Koordinacja
[Coordination]
Joanna Saran,
Michał Grzegorzek

Muzyka
[Music]
Robert Skrzyński
(Micromelancolié)

Tłumaczenie
[Translation]
Maja Łatyńska

Filmy Marty Hryniuk rodzą się z intuicji i kompulsywnej potrzeby kolekcjonowania obrazów, a ich powstanie poprzedza zawsze długi research, zapisywanie myśli, snów i zasłyszanych opowieści. Filmowanie rzeczywistości jest dla Hryniuk metodą bycia i badania tego, co wokół. Kamera jest dla niej metaforycznym przedłużeniem ciała, dzięki któremu może oglądać świat.

Pracując z przedstawieniami i pamięcią, Marta Hryniuk tworzy skomplikowane, nielinearne, kolażowe narracje, sytuujące się między przeszłością a teraźniejszością. Manipulacja percepcją czasu i przestrzeni, rozciąganie ich, powtarzalność pewnych motywów, lekkość, a jednocześnie gęstość przedstawień służą rozbudzeniu podświadomości odbiorców, sprawiają, że każdy z nas staje się bohaterem jej historii, projektując własne obrazy.

Sztuka opowiadania historii ma wielowiekową tradycję. Wydawać by się mogło, że doświadczenia dwudziestowiecznej awangardy sprawiają, iż powrót *storytellerów* w sztukach wizualnych nie będzie już możliwy. Skąd zatem bierze się wzmożone zainteresowanie i potrzeba opowiadania i słuchania w ostatnich latach?

Immersyjność prac Marty Hryniuk sprawia, że zostajemy wciągnięci w ich poetycką materię. Jej kamera wprowadza nas w diarystyczne i sennie obrazy pochodzące z okolic Rotterdamu. Słyszymy hipnotyzujący głos artystki mówiący do nas w dwóch językach: dla jednych zrozumiały, dla innych będący momentami jedynie abstrakcyjnym tonem, rytmem. Stopniowo wprowadza nas w zmysłową narrację świata wyobraźniowego, aż doprowadza nas na tereny największego portu w Europie.

Znajdujemy się nad Morzem Północnym u ujścia rzeki Moza. Port ten powstał w XIV wieku, a jego strategiczne, handlowe znaczenie w ramach Holenderskiej Kompanii Wschodnioindyjskiej wpłynęło w znacznym stopniu na dynamiczny rozwój Rotterdamu. Pod koniec XVI wieku, ponad 800 000 Holendrów i Fryzów, a więc znaczna część lokalnej społeczności, była zatrudniona przy połowie śledzi. Rybołówstwo, a zwłaszcza połowy śledzi (określane wówczas jako „Great Fishery”) stanowiły istotny sektor wschodzącej gospodarki, a śledzie były głównym towarem eksportowym. To właśnie wtedy skonstruowano i wprowadzono do użytku specjalne typy statków zwanych „Haring Buis”, dzięki którym załogi rybaków mogły podążać za ławicami ryb do mielizn Dogger Bank oraz innych miejsc oddalonych od holenderskiego wybrzeża, pozostając tym samym na morzu przez wiele miesięcy.

Narratorka prowadzi nas przez sekwencje sennych obrazów filmowych. Otacza nas woda, jest wszechobecna, doświadczamy jej niemal każdym zmysłem. Kamera zanurza się w niej, to znów pozostaje na powierzchni, operuje między tym, co widziane z bliska a perspektywą zdjęć lotniczych. *Cold Body Shining* opowiada jednak przede wszystkim o świetle. Świecące morze jest zjawiskiem bioluminescencji martwych ryb. To właśnie śledzie i makrele po śmierci zaczynają emanować światłem w ciemności. Odpowiedzialna za ten efekt jest tłusta fosforyzująca substancja znajdująca się na powierzchni ich skóry. Świecenie trwa cztery do pięciu dni, a następnie następuje proces rozkładu.^[2]

Marta Hryniuk's films stem from her intuition and her compulsive desire to collect images. Before she makes a film, the artist does extensive research and writes down her thoughts, dreams and stories she has heard. For her, making films is a way of life and a method of studying her surroundings. The camera, which allows her to observe the world, is a metaphoric extension of her body.

As she works with representation and memory, Marta Hryniuk creates complex, non-linear, collage narratives set between past and present. She manipulates our perceptions of time and space and stretches them out, repeats motifs, gives her imagery both a lightness and a density to awaken the viewer's unconscious and to make every one of us project our own images and thus become a protagonist in her story.

The art of storytelling is an ancient one. One might think that the experiences of the twentieth century's avant-garde preclude the return of storytellers in the visual arts. So where do the newly reawakened interest and need to tell and to listen come from?

The immersiveness of Marta Hryniuk's works draws us into their poetic matter. Her camera pulls us into diaristic and languid images of the area around Rotterdam. We can hear the artist's hypnotic voice in two languages, which some can understand, while for others it tends to provide no more than an abstract tone, a rhythm. Her sensuous narrative of the imaginary world gradually leads us into Europe's largest port.

We are at the North Sea, at the mouth of the river Meuse. The port was built in the fourteenth century. Its strategic commercial role in the Dutch East India Company had a major influence on the dynamic growth of Rotterdam. In the late sixteenth century, over 800,000 Dutch and Friesians, a large share of the local population, were employed in herring fishing. Fishing, especially herring fishing, then called the Great Fishery, was an important sector of the growing economy, with herring as its main export. It was then that a special type of ship, *Haringbuis*, was introduced to allow fishermen to follow shoals of fish to the Dogger Bank sandbank and other areas far from the Dutch coast, and to remain at sea for months at a time.^[1]

The narrator steers us through a sequence of sleepy images. The omnipresent water surrounds us, we experience it with virtually all our senses. Her camera shifts between immersing itself in it and floating on its surface, between close-ups to aerial shots. The story told by *Cold Body Shining* is first and foremost about light. The sea shimmers with the bioluminescence of dead fish. After they die, herring and mackerel emit a light from the fatty phosphorous substance on their skin's surface. This light lasts four or five days before they begin to decay.^[2]

Konkurs

Zrób zdjęcie wystawie, opublikuj na Instagramie, otaguj #bankpekaoprojectroom i @u_jazdowski.

Do wygrania cenne nagrody. Więcej na www.u-jazdowski.pl

Contest

Take a photo of the exhibition, publish it on Instagram with the hashtag #bankpekaoprojectroom and @u_jazdowski.

Intriguing rewards await. More at www.u-jazdowski.pl

Marta Hryniuk urodziła się w 1991 roku w Warszawie. Jest absolwentką malarstwa na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu oraz multimedii na Akademii Sztuki w Szczecinie. Aktualnie studiuje w Piet Zwart Institute w Rotterdamie. Współtworzy nomadyczny kolektyw artystyczny kuratorski Silverado. Uczestniczyła w wystawach w Polsce i za granicą. Mieszka i pracuje w Rotterdamie. Stypendystka programu „Młoda Polska” (2017) oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2015).

Marta Hryniuk was born in Warsaw in 1991. She obtained degrees in painting from the University of the Arts in Poznań and multimedia from the Art Academy of Szczecin. She is currently studying at the Piet Zwart Institute in Rotterdam and is a member of the Silverado nomadic artist collective. Marta has taken part in exhibitions in Poland and abroad. She has received fellowships from Poland's Młoda Polska programme (2017) and its Ministry of Culture and National Heritage (2015).

[1] Por. W.G. Sebald *Pierścienie Saturna*, 2009

[2] Por. *Pacific Rural Press*, Volume 4, Number 25, 21 December 1872

[1] Cf. W.G. Sebald *The Rings of Saturn*, 1998.

[2] Cf. *Pacific Rural Press*, vol. 4, no. 25, 21 Dec. 1872.

Centrum Sztuki Współczesnej
Zamek Ujazdowski
[Ujazdowski Castle
Centre for Contemporary Art]

Jazdów 2, Warszawa
www.u-jazdowski.pl

Partner projektu [Partner]

 Bank Pekao

Partnerzy medialni [Media partners]

 TOK Radio
Pierwsze Radio Informacyjne

 GAZETA
wyborcza

 wyborcza.pl
WARSZAWA

 co
jest
grane24

NOTES—
—NA—6
TYGODNI